# Visio 6000

**Proposita Solutio Undecim Civitatum ad Pacificam Restitutionem Israelis Maioris ante Reditum Messiae, Iesu Christi**

**Ubi visio deest, populus perit:**
**qui autem legem servat, beatus est. Proverbia 29:18**

**Beata gens cuius Dominus est Deus, et populus quem elegit in hereditatem sibi.**
**Psalmus 33:12**

## Annus Gregorianus 2240

Annus Gregorianus 2240 anno Hebraico 6000 respondet, qui magnam significationem theologicam in Iudaismo habet. Secundum fontes Rabbinicos classicos (velut Talmud et Zohar), annus Hebraicus 6000 terminum ultimum adventus Messiae et initii Aetatis Messianicae significat.

Aetas Messianica: Secundum eschatologiam Iudaicam traditionalem, creatio in septem milia annorum dividitur. Primi sex aeones historiam humanitatis repraesentant, septimum autem est aetas " Sabbati " et pacis universalis.

## Undecim Civitates

Israel , Aegyptus , Iraquia , Iordania , Cuvaitus , Libanus , Palaestina , Arabia Saudiana , Syria , Turcia, Christiani

• Israel - In illo die pepigit Dominus foedus cum Abram, dicens: Semini tuo dedi terram hanc, a flumine Aegypti usque ad fluvium magnum, fluvium Euphraten: Cenaeum, et Cenezaeum, et Cadmonaeum, et Hethæum, et Pherezæum, et Rephaim, et Amorrheum, et Chananaeum, et Gergesaeum, et Iebusaeum. Daboque tibi et semini tuo post te terram in qua peregrinatus es, omnem terram Chanaan in possessionem aeternam, eroque Deus eorum. Genesis 15:18-21 ; 17:8

• Aegyptus - Incolae ad orientem fluminis Nili fortasse ad occidentem eius immigrabunt vel exemplum Gabaonitarum sequentur .

• Iraquia - Incolae in meridie et occidente fluminis Euphratis ad septentrionem et orientem eius immigrare possunt vel exemplum Gabaonitarum sequi .

• Iordania - Omnes incolae ad regionem Syriae boreorientalem (supra flumen Euphratem) immigrare vel exemplum Gabaonitarum sequi possunt .

• Cuvaitum - Incolae partis septentrionalis provinciae Jahrae affectae ad meridiem immigrare vel exemplum Gabaonitarum sequi possunt .

• Libanus - Omnes incolae ad regionem Syriae boreorientalem (supra flumen Euphratem) immigrare vel exemplum Gabaonitarum sequi possunt .

• Palaestina - Omnes incolae ad occidentem fluminis Nili vel ad regionem Syriae boreorientalem (supra flumen Euphratem) immigrare possunt. vel ad partem meridianam Arabiae Saudianae vel exemplum Gabaonitarum sequere .

• Arabia Saudiana - Incolae partis septentrionalis affectae ad meridiem immigrare vel exemplum Gabaonitarum sequi possunt .

• Syria - Incolae ad meridiem et occidentem fluminis Euphratis fortasse ad septentrionem et orientem eius immigrare vel exemplum Gabaonitarum sequi possunt .

• Turcia - Incolae partis austro-orientalis affectae fortasse ad septentriones immigrabunt vel exemplum Gabaonitarum sequentur .

• Christiani - Cives Regni Dei evangelium decem aliis civitatibus et inter omnes gentes perseveranter praedicare, proclamare et divulgare debent.

Vos estis sal terrae: quod si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihilum prodest ultra, nisi ut abiciatur foras et conculcetur ab hominibus. Vos estis lux mundi. Non potest civitas quae supra montem posita est abscondi. Neque accendunt lucernam et ponunt eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus qui in domo sunt. Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona et glorificent Patrem vestrum qui in caelis est. Matthaeus 5:13-16

Et accedens Iesus locutus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in caelo et in terra. Euntes ergo docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Docentes eos servare omnia quaecumque mandavi vobis. Et ecce ego vobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem saeculi. Amen. Matthaeus 28:18-20

Et oportet primum praedicari evangelium omnibus gentibus. Marcus 13:10

Et dixit eis: Euntes in mundum universum praedicate evangelium omni creaturae. Qui crediderit et baptizatus fuerit salvus erit; qui vero non crediderit condemnabitur. Haec signa autem eos qui crediderint sequentur: in nomine meo daemonia eicient; linguis novis loquentur; serpentes tollent; et si mortiferum quid biberint, non eis nocebit; super aegros manus imponent, et bene erunt. Itaque Dominus postquam locutus est eis, assumptus est in caelum et sedit a dextris Dei. Et profecti praedicaverunt ubique, Domino cooperante et sermonem confirmante signis sequentibus. Amen. Marcus 16:15-20

Convenentibus igitur, interrogaverunt eum, dicentes: Domine, si hoc tempore restitues regnum Israel? Et dixit eis: Non est vestrum nosse tempora vel momenta, quae Pater posuit in sua potestate. Sed accipietis virtutem cum supervenerit Spiritus Sanctus super vos, et eritis mihi testes in Hierosolyma, et in omni Iudaea, et Samaria, et usque ad ultimum terrae. Act. Apost. 1:6-8

Profectus est autem Barnabas Tarsum, ut quaereret Saulum: quem cum invenisset, perduxit Antiochiam. Factum est autem ut annum totum congregarentur cum ecclesia, et docuissent turbam multam. Discipuli autem primum Antiochiae Christiani appellarentur. Act. 11:25-26 (Antiochia antiqua sub urbe hodierna Antakyae in provincia Hatay, Turcia meridionali sita est.)

Itaque lex nostra paedagogus fuit, ut nos ad Christum introduceret, ut ex fide iustificaremur. Postquam autem fides venit, iam non sumus sub paedagogo. Omnes enim filii Dei estis per fidem in Christo Iesu. Quicumque enim in Christo baptizati estis, Christum induistis. Non est Iudaeus neque Graecus, non est servus neque liber, non est masculus neque femina: omnes enim vos unum estis in Christo Iesu. Si autem Christi, ergo semen Abrahae estis, heredes secundum promissionem. Galatas 3:24-29

Denique, fratres mei, fortes estote in Domino et in potentia virtutis eius. Induite vos armaturam Dei, ut possitis resistere dolis diaboli. Non enim est nobis colluctatio adversus carnem et sanguinem, sed adversus principatus, adversus potestates, adversus mundi rectores tenebrarum harum, adversus spiritualia nequitiae in caelestibus. Propterea accipite armaturam Dei, ut possitis resistere in die malo et, omnibus perfectis, stare. State ergo, succincti lumbos vestros veritate, et induti lorica iustitiae, et calceati pedes praeparatione evangelii pacis. Super omnia accipientes scutum fidei, in quo possitis exstinguere omnia iacula ignea impii. Accipite galeam salutis et gladium Spiritus, quod est verbum Dei; orantes semper omni oratione et obsecratione in spiritu, et vigilantes in eo cum omni patientia et obsecratione pro omnibus sanctis. et pro me, ut detur mihi sermo, ad aperiendum os meum cum fiducia, ad notum faciendum mysterium Evangelii, pro quo legatus fungor in vinculis, ut in eo cum fiducia loquar, prout oportet me loqui. (Ephesios 6:10-20)

Vos autem genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis, ut virtutes enarretis eius qui de tenebris vos vocavit in admirabile lumen suum: qui aliquando non populus, nunc autem populus Dei: qui non consecuti misericordiam, nunc autem misericordiam consecuti estis. 1 Petrus 2:9-10

# Exemplum Gabaonitarum

Joshua 9
1 Audierunt autem omnes reges qui erant trans Iordanem in montibus et in vallibus et in omni rivo maris Magni contra Libanum, Hetthaeus et Amorrhaeus, Chananaeus et Pherezæus, Hevæus et Iebusæus,
2 Convenerunt igitur pariter ut pugnarent contra Iosue et contra Israel, uno animo.
3 Cum autem habitarent Gabaon, audissent quae fecerat Iosue Jericho et Hai,
4 Doluose officiantes, abeuntes et legatos simulantes, saccos veteres asinis suis imposuerunt, et utres vinarios veteres scissos et liganos tulerunt.
5 Calceamenta vetera et contrita in pedibus eorum, et vestimenta vetusta super eos; et omnis panis, quem consumpserant, aridus erat et mucidus.
6 Perrexeruntque ad Iosue in castra Galgalae, et dixerunt ei, atque omni simul Israel: De terra longinqua venimus; foedus nobiscum facite.

7 Responderuntque viri Israël ad Hevæos: Ne forte in medio nostri habitetis, et quomodo foedus vobiscum iniamus?
8 At illi ad Iosue, Servi inquiunt, tui sumus. Quibus Iosue ait: Quinam estis vos et unde venistis?
9 Responderuntque ei: De terra longinqua valde venerunt servi tui propter nomen Domini Dei tui; audivimus enim famam eius, et omnia quae fecit in Aegypto,
10 et omnia quae fecit duobus Amorraeorum regibus trans Iordanem, Sehon regi Hesebon et Og regi Basan, qui erat in Astharoth.
11 Dixerunt ergo nobis seniores nostri et omnes habitantes terrae nostrae: Tollite vobiscum cibaria in viam, et occurrite eis, et dicite eis: Servi vestri sumus: facite nobiscum foedus.
12 En pane nostro, calido sumpsimus ad cibum de domibus nostris die qua egressi sumus ut veniremus ad vos; nunc autem sicci sunt, et mucidinis.
13 Et utres vini, quos implevimus, novae erant; et ecce ruptae sunt: vestimenta nostra et calceamenta nostra propter longinquum itineris vetusta sunt.
14 Acceperunt igitur de cibariis eorum, et os Domini non consuluerunt.
15 Fecitque Iosue cum eis pacem, et iniit fœdus pollicitus esse eos vivere: juraveruntque principes multitudinis eis.
16 Post dies autem tres, postquam inierunt cum eis foedus, audierunt quod vicinos eorum essent, et inter eos habitarent.
17 Moveruntque filii Israel et venerunt in civitates eorum die tertio, quarum hae civitates erant Gabaon et Caphira et Beroth et Cariathiarim.
18 Et non percusserunt eos filii Israel, eo quod juraverant eis principes multitudinis in nomine Domini Dei Israel. Murmuravit igitur omnis coetus contra principes.
19 Qui responderunt omnes principes ad omnem coetum: "Iuravimus eis in nomine Domini Dei Israel: et nunc non possumus eos tangere."
20 Hoc faciemus eis; et vivificabimus eos, ne forte ira Domini concidat super nos propter juramentum quod peieravimus eis.
21 Et dixerunt eis principes: Vivant, sint tamen omni multitudini ligna caedentes aquasque haustantes, sicut eis principes locutus erant.
22 Vocavitque Gabaonem Ioshua, et dixit eis: Cur nos decepistis, dicentes: Procul valde abessemus a vobis, cum in medio nostri habitatis?
23 Nunc ergo maledicti eritis, et non erit inutilis ex vobis servitute ligna caedens et aquas comportans in domum Dei mei.
24 Qui responderunt Iosue, atque dixerunt: Nuntiatum est nobis servis tuis, quod promisisset Dominus Deus tuus Mosi servo suo ut traderet vobis omnem terram, et deleret cunctos habitantes terrae coram vobis, ideo timuimus valde pro animabus nostris propter vos, et fecimus hoc verbum.
25 Nunc autem ecce in manu tua sumus: quod tibi bonum et rectum videtur ut facias nobis, fac.
26 Fecitque eis, ut ita dixerat, et liberavit eos de manu filiorum Israel, ut non occiderent eos.
27 Constituitque eos in illo die esse ligna caedentes et aquas conportantes in ministerium multitudinis et altaris Domini, usque in praesentem diem, in loco quem ipse elegerit.

Joshua 10
1 Cum autem audisset Adonisedec rex Jerusalem, quod Iosue cepisset Ai, et subvertisset eam, sicut fecerat Iericho et regi eius, sic fecerat Ai, et regi eius, et quod habitantes Gabaon pacem fecissent cum Israel, et inter eos habitarent,
2 timuerunt vehementer, quia urbs magna erat Gabaon, sicut una civitatum regalium, et maior oppido Hai, omnesque viri eius viri fortissimi.
3 Misit ergo Adonisedec rex Jerusalem ad Hoham regem Hebron, et ad Phiram regem Iermoth, et ad Iaphiam regem Lachis, et ad Debir regem Eglon, dicens:

4 Ascendite ad me et ferte auxilium, ut expugnemus Gabaon, quia pacem fecit cum Iosue et cum filiis Israel.
5 Congregati sunt igitur quinque reges Amorrheorum: rex Jerusalem, rex Hebron, rex Iermuth, rex Lachis, rex Eglon, et ascenderunt cum omnibus exercitibus suis; et castrametati sunt e regione Gabaon, et pugnaverunt contra eam.
6 Viri autem Gabaon miserunt ad Iosue in castra Galgalae, dicentes: Ne retrahas manum tuam a servis tuis; ascende cito et libera nos atque adiuva: convenerunt enim contra nos omnes reges Amorrhæorum qui habitant in montanis.
7 Ascendit igitur Iosue de Galgalis, et omnis exercitus bellatorum cum eo, et omnes viri fortissimi.
8 Dixitque Dominus ad Iosue: Ne timeas eos: in manus enim tuas tradidi eos; nullus ex eis tibi resistere poterit.
9 Venit ergo Iosue ad eos subito, tota nocte ascendens de Galgalis.
10 Et conturbavit eos Dominus a facie Israël, et percussit eos plaga magna in Gabaon, ac persecutus est eos per viam ascensus Bethoron, et percussit eos usque ad Azeca et Maceda.
11 Et factum est, cum fugerent a facie Israël, et essent in descensu Bethoron, Dominus misit super eos lapides magnos de caelo usque ad Azeca, et mortui sunt: plures fuerunt qui grandine mortui sunt quam quos percusserunt filii Israël gladio.
12 Tunc locutus est Iosue Domino in die qua tradidit Amorrhæum in conspectu filiorum Israël, dixitque coram Israël: Sol, contra Gabaon ne movearis, et luna, contra vallem Ajalon.
13 Stetitque sol et luna, donec ulcisceretur se gens de inimicis suis. Nonne scriptum est hoc in libro Iustorum? Stetit itaque sol in medio caeli, et non festinavit occasum facere per totum diem.
14 Et non fuit antea nec postea similis dies, oboediente Domino voci hominis: quia Dominus pugnavit pro Israel.
15 Reversusque est Iosue cum omni Israel in castra Galgalae.
16 Fugerunt enim quinque reges et se absconderant in spelunca urbis Maceda.
Nuntiatumque est Iosue, dicens: Inventi sunt quinque reges latentes in spelunca Maceda.
18 Qui dixit Iosue: Volvite saxa ingentia ad os speluncae, et ponite viros iuxta eam qui custodiant eam.
19 Vos autem nolite stare, sed persequimini hostes vestros et extremos quosque fugientes percutite: ne dimittatis eos intrare urbes suas, quos tradidit Dominus Deus vester in manus vestras.
20 Cæsis ergo plaga magna et usque ad consumptionem consumptis, hi qui ex eis non difuerant ingressi sunt civitates munitas.
21 Reversusque est omnis populus ad Iosue in Maceda in castra, sani et integri: nemo enim contra filios Israel movit linguam suam.
22 Praecepitque Iosue, dicens: Aperite os speluncae, et producite ad me quinque reges de ea.
23 Fecentes igitur ita: et eduxerunt ad eum quinque reges de spelunca, regem Jerusalem, regem Hebron, regem Ieramoth, regem Lachis, regem Eglon.
24 Postquam reges illos ad Iosue eduxerunt, vocavit omnes viros Israel et dixit ad principes virorum bellatorum qui secum erant: "Accedite et ponite pedes vestros super colla regum horum." Qui cum accessissent, posuerunt pedes suos super colla regum horum.
25 Ait autem Iosue ad eos: Nolite timere, nec paveatis: confortamini, et estote robusti: sic enim faciet Dominus omnibus hostibus vestris, adversus quos dimicatis.
26 Percussitque Iosue eos, et interfecit, atque suspendit super quinque ligna: fueruntque suspensi usque ad vesperum.
27 Igitur tempore occasus solis, praecepit Iosue ut deponerent eos de patibulis. Projeceruntque eos in speluncam, in qua latuerant. Saxa ingentia in os speluncae posuerunt, quae permanet usque in hodiernum diem.

28 Eodem quoque die Macedam cepit Iosue, et percussit eam in ore gladii, regemque eius interfecit, et omnes animas quae ibi erant; non dimisit ullos reliquias, fecitque regi Maceda sicut fecerat regi Jericho.
29 Transivit autem cum omni Israël de Maceda in Lobna, et pugnabat contra eam.
30 Tradiditque eam Dominus cum rege suo in manus Israël, et percussit eam in ore gladii, omnesque animas quæ erant in ea: non dimisit in ea ullam reliquiam, et fecit regi eius sicut fecerat regi Jericho.
De Lobna transivit in Lachis cum omni Israële, et castrametatus est contra eam.
32 Tradiditque Dominus Lachis in manus Israël, et cepit eam die altero, atque percussit in ore gladii, omnemque animam quæ erat in ea, sicut omnia quæ fecerat Libnae.
33 Eo tempore ascendit Horam rex Gazer ad auxilium Lachis: quem percussit Iosue cum populo eius, donec non dimitteret ex eo reliquias.
34 De Lachis transivit in Eglon cum omni Israële, et castrametatus est contra eam, et oppugnavit.
35 Et ceperunt eam eadem die, et percussit eam in ore gladii, omnesque animas quae erant in ea interfecit in die illa, iuxta omnia quae fecerat Lachis.
36 Ascenditque Iosue cum omni Israel de Eglon in Hebron, et pugnavit contra eam.
37 Cepitque eam, et percussit in ore gladii, regem quoque eius, et omnes urbes eius, omnesque animas quae erant in ea; non dimisit ullas reliquias, sicut fecerat Eglon, sed vastavit eam et omnes animas quae erant in ea.
38 Reversusque est Iosue cum omni Israel in Debir, et pugnavit contra eam.
39 Cepitque eam, et regem eius, et omnes urbes eius, et percussit eas in ore gladii, et interfecit omnes animas quae ibi erant; non dimisit ullas reliquias: sicut fecerat Hebron, sic fecit Debir, et regi eius, et sicut fecerat Lobna, et regi eius.
40 Percussit ergo Iosue omnem terram montanam et meridianam et campestrem et fontium, cum regibus suis : non dimisit ullum reliquum, sed omne quod spirare poterat interfecit, sicut praeceperat Dominus Deus Israel.
41 Percussitque eos Iosue a Cadesbarne usque Gazam, et omnem terram Gosen usque Gabaon.
42 et universos reges et terras eorum uno tempore cepit, quia Dominus Deus Israel pugnavit pro Israel.
43 Reversusque est Iosue cum omni Israel in castra Galgalae.

# Tempora Gentium

Et cadent in ore gladii, et captivi ducentur in omnes gentes, et Hierosolyma conculcabitur a gentibus, donec impleantur tempora gentium. Lucas 21:24

"Tempora Gentium" est vocabulum propheticum biblicum ex Luca 21:24. Describit tempus historicum quo nationes non Iudaeae (gentes) Hierosolymam et res mundanas politica ratione dominantur. Eruditi plerumque credunt hanc aetatem coepisse exilio Babylonico anno 586 a.C.n. et durare usque ad reditum Christi.

Elementa Clavia Concepti:

Origo in Prophetia: Haec locutio notissime a Iesu in Sermone Oliveti adhibita est, ubi praedixit Hierosolymam "conculcandam esse a gentibus, donec impleantur tempora gentium".

Visiones Danielis: Haec notio profunde cum prophetiis Danielis 2 coniungitur, quae seriem imperiorum gentium (a Babylone incipientium) delineant, quae tandem regno Dei aeterno substituentur.

Eruditi Biblici et eschatologi saepe "tempora gentium" in plures notiones theologicas dividunt:

Imperium Politicum: Realitas historica Hierosolymae a potentiis externis controllatae, a Babyloniis et Romanis ad imperia subsequentia per historiam extensa.

Aetas Ecclesiae: Tempus quo nuntius evangelii praecipue ad nationes non Iudaicas diffusus est.

"Tempora" contra "Plenitudinem": Quidam theologi distinguunt inter "tempora gentium" (chronologiam physicam regiminis politici) et "plenitudinem gentium" (de qua in Romanos 11:25 memoratur, quae ad plenam congregationem spiritualem credentium non Iudaeorum in consilium salutis Dei refertur).

# Plenitudo Gentium

Nolo enim vos, fratres, ignorare mysterium hoc, ut non sitis vobis ipsis sapientes, quia caecitas ex parte in Israel contigit, donec plenitudo gentium intraret. Et sic omnis Israel salvus fiet, sicut scriptum est: Veniet ex Sion qui eripiat, et avertat impietatem a Jacob. Romanos 11:25-26

"Plenitudo gentium" est conceptus propheticus qui in Biblia Sacra Vulgata invenitur, praesertim in Epistula ad Romanos 11:25. Ad tempus refertur quo Evangelium praecipue non Iudaeis praedicatur. Haec aetas finietur cum numerus gentium divinitus constitutus ad fidem in Christum pervenerit, permittentes Deo ut attentionem suam propheticam ad salutem Israelis revertatur.

Elementa Clavia Concepti:

Scriptura Primaria: In Epistula ad Romanos 11:25, Apostolus Paulus "mysterium" ecclesiae revelat: "caecitas ex parte Israeli facta est, donec plenitudo gentium intraret." Hoc significat temporariam indurationem spiritualem Israeli propositum habere—ianuam aperit gentibus (mundo non Iudaico) ut salutem accipiant et pars familiae Dei fiant.

Radix Graeca: Verbum "plenitudo" in hoc contextu a Graeco vocabulo *pleroma* vertitur, quod numerum plenum, perfectionem, vel abundantiam significat. Generaliter ad plenam, completam messem Gentium refertur, quas Deus per hanc aetatem ecclesiae servare vult.

Nexus ad "Tempora Gentium":
Haec notio ad Lucam 21:24 pertinet, ubi Iesus de "temporibus gentium" loquitur — tempore diuturno dominatione gentium super Hierosolymam et populum Iudaicum insignito. "Plenitudo gentium" finem huius aetatis significat, post quam caecitas Israel removebitur ut "omnis Israel salvus fiat" sicut in Romanis 11:26 dicitur.

# Matthaeus 24

1 Et egressus Iesus de templo, ibat. Et accesserunt discipuli eius, ut ostenderent ei structuras templi.
2 Et respondens Iesus dixit eis: Nonne haec omnia videtis? Amen dico vobis, non relinquetur hic lapis super lapidem qui non destruatur.
3 Sedente autem eo super montem Oliveti, accesserunt ad eum discipuli secreto, dicentes: Dic nobis, quando haec erunt, et quod signum adventus tui, et consummationis sæculi?
4 Et respondens Iesus dixit eis: Videte ne quis vos seducat.

5 Multi enim venient in nomine meo, dicentes: “Ego sum Christus” et multos seducent.
6 Audituri estis autem bella et rumores bellorum; videte ne turbemini; oportet enim haec omnia fieri, sed nondum est finis.
7 Exsurget enim gens contra gentem, et regnum contra regnum; et erunt fames, et pestilentiae, et terraemotus per loca.
8 Haec omnia initium dolorum sunt.
9 Tunc tradent vos in tribulationem, et occident vos, et eritis odio omnibus gentibus propter nomen meum.
10 Et tunc scandalizabuntur multi, et invicem tradent, et odio habebunt invicem.
11 Et multi pseudoprophetae exsurgent, et multos seducent.
12 Et propter abundantiam iniquitatis, refrigescet caritas multorum.
13 Qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit.
14 Et praedicabitur hoc evangelium regni in toto orbe in testimonium omnibus gentibus; et tunc veniet finis.
15 Cum ergo videritis abominationem desolationis, de qua dicta est a Daniele propheta, stantem in loco sancto (qui legit, intelligat):
16 Tunc qui in Iudaea sunt, fugiant in montes;
17 Qui super tectum est, ne descendat tollere aliquid de domo sua;
18 Neque qui in agro sit, revertatur retro tollere tunicam suam.
19 Væ autem praegnantibus et nutrientibus in illis diebus!
20 Orate autem ne fiat fuga vestra hieme neque sabbato:
21 Erit enim tunc tribulatio magna, qualis non fuit ab initio mundi usque modo, neque fiet.
22 Et nisi breviarentur dies illi, non salva fieret ulla caro: sed propter electos breviabuntur dies illi.
23 Tunc si quis vobis dixerit: Ecce hic est Christus, aut illic; nolite credere.
24 Surgent enim pseudochristi et pseudoprophetae, et dabunt signa magna et prodigia, ita ut, si fieri potest, etiam electos in errorem inducant.
25 Ecce, praedixi vobis.
26 Si ergo dixerint vobis: Ecce in deserto est, nolite exire; ecce in cubiculis secretis est; nolite credere.
27 Sicut enim fulgur exit ab oriente et apparet usque ad occidentem, ita erit et adventus Filii hominis.
28 Ubicumque fuerit cadaver, illic congregabuntur et aquilae.
29 Statim post tribulationem dierum illorum sol obscurabitur, et luna non dabit lumen suum, et stellae cadent de caelo, et virtutes caelorum movebuntur:
30 Et tunc apparebit signum Filii hominis in caelo, et tunc plangent omnes tribus terrae, et videbunt Filium hominis venientem in nubibus caeli cum virtute et gloria magna.
31 Et mittet angelos suos cum tuba magna, et congregabunt electos eius a quattuor ventis, a summo caelorum usque ad summum eorum.
32 A ficu autem discite parabolam: cum ramus eius tener fuerit, et folia nataverit, scitis quia aestas appropinquat:
33 Sic et vos, cum videritis haec omnia, scitote quia prope est, ad ianuas.
34 Amen dico vobis, non praeteribit generatio haec, donec haec omnia fiant.
35 Caelum et terra transibunt, verba autem mea non transibunt.
36 De die autem illa et hora nemo scit, neque angeli caelorum, nisi Pater solus.
37 Sicut autem fuerunt dies Noe, ita erit et adventus Filii hominis.
38 Sicut enim in diebus ante diluvium edebant et bibebant, nubentes et nuptias tradentes, usque ad diem quo Noe introivit in arcam,
39 et non cognoverunt donec venit diluvium et tulit omnes ita erit et adventus Filii hominis
40 Tunc duo erunt in agro: unus assumetur, et alter relinquetur.
41 Duae molentes in mola: una assumetur, et altera relinquetur.

42 Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit.
43 Hoc autem scitote, quia si sciret paterfamilias qua vigilia fur venturus esset, vigilaret utique, et non sineret effringi domum suam.
44 Ideo et vos estote parati, quia qua hora non putatis Filius hominis veniet.
45 Quis igitur est fidelis servus et prudens, quem constituit dominus super familiam suam, ut det illis cibum in tempore opportuno?
46 Beatus ille servus, quem cum venerit dominus eius invenerit ita facientem.
47 Amen dico vobis, quoniam super omnia bona sua constituet eum.
48 Quod si dixerit servus ille malus in corde suo: Moram facit dominus meus venire...
49 et incipiet percutere conservos suos, et manducare et bibere cum ebriosis;
50 Veniet dominus servi illius in die qua non exspectat, et in hora quam nescit,
51 et discerpet eum et partem eius cum hypocritis ponet ei illic erit fletus et stridor dentium

# Marcus 13

1 Et cum egrederetur de templo, ait ei unus ex discipulis eius: Magister, vide quales lapides et quales structurae!
2 Et respondens Iesus dixit ei: Videsne has magnas aedificationes? Non relinquetur lapis super lapidem, qui non destruatur.
3 Et cum sederet in monte Olivarum contra templum, interrogabant eum separatim Petrus, et Iacobus, et Ioannes, et Andreas:
4 Dic nobis, quando haec erunt? et quod signum erit, quando haec omnia implebuntur?
5 Iesus autem respondens coepit dicere illis: Videte ne quis vos seducat.
6 Multi enim venient in nomine meo, dicentes: “Ego sum Christus” et multos seducent.
7 Cum audieritis autem bella et rumores bellorum, ne turbemini; necesse est enim haec fieri, sed nondum erit finis.
8 Exsurget enim gens contra gentem, et regnum contra regnum; et erunt terraemotus per loca, et fames et tribulationes; haec sunt initia dolorum.
9 Videte autem vos ipsos, tradent enim vos in concilia, et in synagogis vapulabitis, et ad principes et reges stabitis propter me, in testimonium illis.
10 Et oportet primum praedicari evangelium in omnes gentes.
11 Cum autem duxerint vos tradentes, nolite praecogitare quid loquamini, neque praemeditari; sed quod datum vobis fuerit in illa hora, id loquimini; non enim vos estis loquentes, sed Spiritus Sanctus.
12 Tradet autem frater fratrem in mortem, et pater filium; insurgent autem liberi in parentes, et morte afficient eos.
13 Et eritis odio omnibus hominibus propter nomen meum: qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit.
14 Cum autem videritis abominationem desolationis, quam dicta est a Daniele propheta, stantem ubi non debet (qui legit, intellegat), tunc qui in Iudaea sunt, fugiant in montes:
15 Et qui super tectum fuerit, ne descendat in domum neque intret, ut tollat aliquid de domo sua.
16 Et qui in agro est, non revertatur retro tollere vestimentum suum.
17 Væ autem praegnantibus et nutrientibus in illis diebus!
18 Orate autem ne hieme fiat fuga vestra.
19 Erunt enim dies illi tribulationes tales, quales non fuerunt ab initio creationis, quam creavit Deus usque nunc, neque fient.
20 Et nisi breviasset Dominus dies, non fieret salva omnis caro. Sed propter electos, quos elegit, breviavit dies.
21 Et tunc si quis vobis dixerit: Ecce hic est Christus, ecce illic; nolite credere ei.

22 Surgent enim pseudochristi et pseudoprophetae, et dabunt signa et prodigia, ad seducendos, si fieri potest, etiam electos.
23 Vos autem videte: ecce, omnia vobis praedixi.
24 Sed in diebus illis, post tribulationem illam, sol obscurabitur, et luna non dabit lumen suum,
25 Et stellae caeli cadent, et virtutes quae in caelis sunt movebuntur.
26 Et tunc videbunt Filium hominis venientem in nubibus cum virtute magna et gloria.
27 Et tunc mittet angelos suos, et congregabit electos suos a quattuor ventis, a summo terrae usque ad summum caeli.
28 A ficu autem discite parabolam: cum ramus eius tener fuerit, et folia nataverit, scitis quia aestas appropinquat:
29 Sic et vos, cum videritis haec fieri, scitote quia prope est, ad ianuas.
30 Amen dico vobis, quia non praeteribit generatio haec, donec haec omnia fiant.
31 Caelum et terra transibunt, verba autem mea non transibunt.
32 De die autem illa et hora illa nemo scit, neque angeli qui in caelis sunt, neque Filius, nisi Pater.
33 Videte, vigilate et orate; nescitis enim quando tempus sit.
34 Filius enim hominis similis est homini peregre proficiscenti, qui reliquit domum suam et dedit potestatem servis suis, unicuique opus suum, et ianitori praecepit ut vigilaret.
35 Vigilate ergo, quia nescitis quando dominus domus veniat, vespere, an media nocte, an gallo cantante, an mane.
36 ne forte veniens subito vos dormientes inveniat.
37 Quod autem vobis dico, omnibus dico: Vigilate.

# Lucas 21

1 Et respiciens vidit divites mittentes munera sua in gazophylacium.
2 Vidit autem et quamdam viduam pauperculam mittentem duo aera minuta.
3 Et dixit: Vere dico vobis, quia haec vidua pauper plus quam omnes misit.
4 Nam omnes hi ex abundantia sua in munera Dei miserunt: haec autem ex inopia sua omnem victum suum, quem habuit, contulit.
5 Cum autem quidam de templo dicerent, quod ornatum esset lapidibus pretiosis et donis, dixit,
6 De his autem quae videtis, venient dies in quibus non relinquetur lapis super lapidem, qui non destruatur.
7 Interrogaverunt autem illum, dicentes: Magister, quando autem haec erunt? et quod signum erit cum haec fient?
8 Et dixit: Videte ne seducamini. Multi enim venient in nomine meo, dicentes: Ego sum Christus, et tempus appropinquavit: nolite ergo eos persequi.
9 Cum autem audieritis bella et seditiones, nolite terreri; oportet enim primum haec fieri, sed nondum statim finis.
10 Tunc dicebat eis: " Surget gens contra gentem, et regnum contra regnum;"
11 Et terrae motus magni erunt per loca, et fames, et pestilentiae, et visiones terribiles, et signa magna de caelo erunt.
12 Sed ante haec omnia, inponent vobis manus suas et persequentur, tradentes vos in synagoga et custodias, trahentes vos ad reges et magistratus propter nomen meum.
13 et erit vobis in testimonium.
14 Ponite ergo in cordibus vestris ne praemeditaritis quid respondeatis;
15 Ego enim dabo vobis os et sapientiam, cui non poterunt resistere neque contradicere omnes adversarii vestri.
16 Trademini autem a parentibus et fratribus et cognatis et amicis, et quosdam ex vobis morte adficient.

17 Et eritis odio omnibus hominibus propter nomen meum.
18 Et capillus de capite vestro non peribit.
19 In patientia vestra possidebitis animas vestras.
20 Cum autem videritis Jerusalem circumdatam exercitu, tunc scitote quia appropinquavit desolatio eius.
21 Tunc qui in Iudaea sunt, fugiant in montes; et qui in medio eius, discedant; et qui in regionibus, non intrent in eam.
22 Hi enim dies ultionis sunt, ut impleantur omnia quae scripta sunt.
23 Væ autem praegnantibus et nutrientibus in illis diebus! erit enim pressura magna in terra et ira in populum hunc.
24 Et cadent in ore gladii, et captivi ducentur in omnes gentes, et Jerusalem conculcabitur a gentibus, donec impleantur tempora nationum.
25 Et erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terra pressura gentium prae confusione, mari et fluctuum rorantis;
26 corda hominum prae timore et exspectatione eorum quae supervenient terrae: quia virtutes caelorum movebuntur.
27 Et tunc videbunt Filium hominis venientem in nube cum potestate et gloria magna.
28 Cum autem haec incipiant fieri, respicite et capita vestra levate, quia appropinquat redemptio vestra.
29 Et dixit eis parabolam: Videte ficulneam et omnes arbores;
30 cum iam germinant, videtis et vobis ipsi scitis quia aestas iam appropinquat.
31 Ita et vos cum videritis haec fieri, scitote quoniam appropinquavit regnum Dei.
32 Amen dico vobis: Non praeteribit haec generatio, donec omnia fiant.
33 Caelum et terra transibunt, verba autem mea non transibunt.
34 Cavete autem vos ipsos, ne forte graventur corda vestra crapula et ebrietate et curis huius vitae, et in vos subito veniat dies illa.
35 Sicut laqueus enim superveniet omnibus qui habitant super faciem omnis terrae.
36 Vigilate igitur, et orate semper, ut digni habeamini effugere ista omnia quae futura sunt et stare ante Filium hominis.
37 Et interdiu docebat in templo, noctibus vero exiens morabatur in monte qui vocatur Oliveti.
38 Et omnis populus mane venit ad eum in templo ut audirent eum.

# Pentateuchus

Dixit autem Dominus ad Abram: Egredere de terra tua, et de cognatione tua, et de domo patris tui, in terram quam monstrabo tibi. Faciamque te in gentem magnam, et benedicam tibi, et magnum nomen tuum faciam, erisque benedictio. Benedicam benedicentibus tibi, et maledicam maledicentibus tibi: et benedicentur in te omnes tribus terrae. Genesis 12:1-3

In illo die pepigit Dominus foedus cum Abram, dicens: Semini tuo dedi terram hanc, a flumine Aegypti usque ad fluvium magnum Euphraten: Ceniam, et Cenezam, et Cadmonaim, Hethæum, et Pherezam, et Rephaim, et Amorrhæum, et Chananæum, et Gergesam, et Jebusæum. Genesis 15:18-21

Daboque tibi et semini tuo post te terram in qua peregrinaris, omnem terram Chanaan in possessionem aeternam, eroque Deus eorum.

Locutusque est Deus ad Mosen dicens: Ego Dominus: Qui apparui Abraham, Isaac et Jacob in nomine Dei omnipotens, et nomen meum Adonai non cognovi eis. Pepigique foedus meum cum eis, ut darem eis terram Chanaan, terram peregrinationis eorum, in qua advenae fuerunt. Exodus 6:2-4
Ego Dominus Deus vester, qui eduxi vos e terra Aegypti, ut darem vobis terram Chanaan, et essem Deus vester. (Leviticus 25:38)

Convertimini et proficiscimini et ite ad montem Amorraeorum et in omnia vicina eius loca, in planitie et in montibus et in vallis, et ad meridiem et iuxta mare, terram Chananaeorum et usque ad Libanum, usque ad fluvium magnum Euphraten. Ecce do terram vobis: ingredimini et possidete terram, pro qua juravit Dominus patribus vestris Abraham, Isaac et Iacob, ut daret eam eis et semini eorum post eos. Deuteronomium 1:7-8

Si enim diligenter custodieritis omnia mandata haec quae ego praecipio vobis, ut faciatis ea, et diligatis Dominum Deum vestrum, et ambuletis in omnibus viis eius, et adhaereatis ei, tunc expellet Dominus omnes gentes has ante faciem vestram, et possidebitis gentes maiores et fortiores vobis. Omnis locus, quem calcaverit pes vester, vester erit: a deserto et Libano, a flumine flumine Euphrati usque ad mare extremum erunt termini vestri. Nullus poterit stare coram vobis: quia terrorem vestrum et formidinem vestram dabit Dominus Deus vester super omnem terram quam calcaturi estis, sicut locutus est vobis. Deuteronomium 11:22-25

Ascende in montem istum Abarim, transitum in montem Nebo, qui est in terra Moab contra Iericho; et vide terram Chanaan, quam ego dabo filiis Israel in possessionem. Deuteronomium 32:48

# Historia

Post mortem autem Moysi servi Domini, locutus est Dominus ad Iosue filium Nun, ministrum Moysi, dicens: “Moyses servus meus mortuus est; nunc ergo surge, transi Jordanem istum, tu et omnis populus hic, in terram quam ego dabo eis, filiis Israel. Omnis locus quem calcaverit vestigium pedis vestri, eum dedi vobis, sicut locutus sum Moysi. A deserto et Libano usque ad fluvium magnum Euphraten, omnis terra Hethæorum usque ad mare magnum ad solis occasum erit terminus vester. Nullus poterit tibi stare omnibus diebus vitae tuae: sicut fui cum Moyse, ita ero tecum: non te deseram, nec derelinquam te. Confortare et esto robustus: quia populo huic sorte divides terram, quam juravi patribus eorum ut traderem illis.” Iosue 1:1-6

Hae sunt terrae quas filii Israel possederunt in terra Chanaan, quam eis Eleazar sacerdos, et Iosue filius Nun, et principes familiarum per tribum filiorum Israel in possessionem diviserunt. Iosue 14:1

David quoque percussit Adadezer filium Rohob regem Soba, quando profectus est ad recuperandum terminos suos super flumen Euphraten. 2 Samuelis 8:3

De foedere quod pepigit cum Abraham, et de juramento suo cum Isaac, et confirmavit illud cum Jacob in legem, cum Israël in pactum sempiternum, dicens: Tibi dabo terram Chanaan, funiculum hæreditatis vestrae, cum essetis parvi, et advenæ in ea. (1 Paralipomenon 16:16-19)

Et percussit David Adadezer regem Sobae in regione Emath, quando perrexit ut dilataret imperium suum usque ad flumen Euphraten. (1 Paralipomenon 18:3)

# Poesis

Beata gens cuius Dominus est Deus, et populus quem elegit in hereditatem sibi. Psalmus 33:12

Quod foedus pepigit cum Abraham, et iuramentum suum cum Isaac; et confirmavit illud cum Jacob in legem, cum Israel in pactum sempiternum, dicens: Tibi dabo terram Chanaan, funiculum hereditatis vestrae. Cum essent viri pauci numero, et advenae in ea, pauci adulescentesque in ea. Psalmus 105:9-12

Qui percussit gentes magnas et occidit reges potentes: Sehon regem Amorraeorum et Og regem Basan et omnia regna Chanaan. Et dedit terram eorum hereditatem, hereditatem Israel populo suo. Domine, nomen tuum in aeternum permanet, et memoria tua, Domine, in generationem et generationem. Psalmus 135:10-13

# Prophetia

Et erit in die illa radix Iesse, qui stat in signum populorum; ad eum gentes deprecabuntur, et erit requies eius gloriosa. Et erit in die illa: Dominus iterum admovebit manum suam ad recuperandum reliquias populi sui, qui relictus erit ab Assyria et ab Aegypto et a Pathro et ab Aethiopia et ab Elam et a Sennaar et ab Emath et ab insulis maris. Et levabit signum gentibus, et congregabit profugos Israel, et dispersos Iuda colliget a quattuor partibus terrae. Isaiae 11:10-12

Et erit in die illa: percutiet Dominus a alveo fluminis usque ad torrentem Aegypti, et congregabimini unus post unum, filii Israel. Et erit in die illa: clangetur tuba magna, et venient qui perierunt in terra Assyriae, et profugi in terra Aegypti, et adorabunt Dominum in monte sancto in Jerusalem. Isaiae 27:12-13

Sed nunc haec dicit Dominus, qui creavit te, Iacob, et formavit te, Israel: Noli timere, quia redemi te, vocavi te nomine tuo: meus es tu. Cum transieris per aquas, tecum ero, et flumina non operient te: cum ambulaveris per ignem, non combureris, neque flamma exardescet in te. Ego enim Dominus Deus tuus, Sanctus Israel, salvator tuus: dedi Aegyptum pro redemptione tua, Aethiopiam et Sabam pro te. Quia pretiosus fuisti in oculis meis, et gloriosus fuisti, et dilexi te: propterea dabo homines pro te et populos pro anima tua. Noli timere, quia tecum sum ego. Ab oriente adducam semen tuum, et ab occidente congregabo te. Dicam aquiloni: Da; et meridiei: Noli prohibere. Adduc filios meos de longinquo, et filias meas ab extremis terrae. Et omnis qui invocat nomen meum, in gloriam enim meam creavi eum, formavi eum, et ego feci eum. Isaiae 43:1-7

Audite me, insulae, et attendite, populi de longe: Dominus ab utero vocavit me, de ventre matris meae recordatus est nominis mei. Et posuit os meum quasi gladium acutum; in umbra manus suae abscondit me, et posuit me sagittam electam; in pharetra sua abscondit me. Et dixit mihi: Servus meus es tu, Israel, in te glorificabor. Et dixi: In vanum laboravi, sine causa et vane fortitudinem meam consumpsi: verumtamen iudicium meum apud Dominum, et opus meum apud Deum meum. Et nunc dicit Dominus, qui formavit me ab utero, ut sim servum sibi, ut reducam Iacob ad eum: Israel quoque non congregabitur, et glorificabor in oculis Domini, et Deus meus erit fortitudo mea. Et dixit: Parum est ut sis mihi servus ad suscitandas tribus Jacob et ad convertendos salvationes Israel: dedam te in lucem gentium, ut sis salus usque ad extremum terrae. Isaiae 49:1-6

Creator enim tuus erit sponsus tuus, Dominus exercituum nomen eius, et redemptor tuus Sanctus Israel, Deus universae terrae vocabitur. Quia mulierem derelictam et maerentem spiritu vocavit te Dominus, et uxorem ab adolescentia, cum abiecisses, dicit Deus tuus. Ad momentum parvum dereliqui te, et in miserationibus magnis congregabo te. In momento furoris modici abscondi faciem meam a te per momentum, et in misericordia sempiterna misertus sum tui, dicit Dominus, redemptor tuus. Isaiae 54:5-8

Ait Dominus Deus, qui congregat dispersos Israel: Adhuc congregabo ad eum, praeter congregatos eius. (Isaias 56:8)

Vae pastoribus qui disperdunt et dispergunt gregem pascuae meae! dicit Dominus. Propterea haec dicit Dominus Deus Israel ad pastores qui pascunt populum meum: Vos dispersistis gregem meum et eiecistis eos et non visitastis eos: ecce ego visitabo super vos malitiam operum vestrorum, dicit Dominus. Et congregabo reliquias gregis mei de omnibus terris ad quas eieci eos, et reducam eos ad rura sua: et erunt crescentes et multiplicabuntur. Et constituam super eos pastores qui pascant eos: et non timebunt ultra, neque pavebunt, neque desiderabuntur, dicit Dominus. Ieremias 23:1-4

Haec dicit Dominus exercituum, Deus Israel, ad vasis quae relicta sunt in domo Domini et in domo regis Iuda et in Jerusalem: In Babylonem transferentur et ibi erunt usque ad diem quo visitabo eos, dicit Dominus, et tunc reducam eos et restituam eos in locum istum. Ieremiae 27:21-22

Ego enim scio cogitationes quas ego cogito de vobis, dicit Dominus, cogitationes pacis et non afflictionis, ut dem vobis finem expectatum. Tunc invocabitis me, et ibitis et orabitis me, et ego exaudiam vos. Et quaeretis me, et invenietis me, cum quaesieritis me toto corde vestro. Et inveniar a vobis, dicit Dominus: et reducam captivitatem vestram, et congregabo vos de omnibus gentibus et de omnibus locis ad quae expuli vos, dicit Dominus: et reducam vos in locum de quo transmigrare vos feci. Ieremias 29:11-14

Quia haec dicit Dominus: Exsultate in laetitia propter Iacob, et clamate in capite gentium: praedicate, laudate, et dicite: Domine, salva populum tuum, reliquias Israel. Ecce ego adducam eos de terra aquilonis, et congregabo eos ab extremis terrae, et cum eis caecus et claudus, praegnans et pariens simul: coetus magnus revertetur illuc. Cum fletu venient, et cum precibus ducam eos: ambulabunt super torrentes aquarum in via recta, in qua non impingent: ego enim pater Israeli, et Ephraim primogenitus meus est. Audite verbum Domini, gentes, et annuntiate in insulis quae procul sunt, et dicite: Qui dispersit Israelem congregabit eum, et custodiet eum sicut pastor gregem suum. Redemit enim Dominus Iacob, et liberavit eum de manu potentioris. Ieremias 31:7-11

Et nunc haec dicit Dominus, Deus Israel, ad civitatem hanc, de qua dicitis: Tradetur in manum regis Babylonis gladio, et fame, et peste: Ecce ego congregabo eos de omnibus terris, in quibus eieci eos in furore meo, et in indignatione mea, et in indignatione magna; et reducam eos in locum istum, et habitare eos faciam confidenter: et erunt mihi in populum, et ego ero eis in Deum. Et dabo eis cor unum, et viam unam, ut timeant me in aeternum, in bonum eorum, et filiorum suorum post eos. Et feriam eis pactum sempiternum, ut non aversi sim ab eis, ut benefaciam eis: et timorem meum dabo in cordibus eorum, ut non recedant a me. Et gaudebo super eos, ut benefaciam eis, et plantabo eos in terra ista fideliter, toto corde meo, et tota anima mea. Quia haec dicit Dominus: Sicut induxi omne malum hoc magnum super populum istum, sic adducam super eos omne bonum quod locutus sum ad eos. Ieremias 32:36-42

Et factum est verbum Domini ad me, dicens: Fili hominis, fratres tui, et fratres tui, et viri cognationis tuae, et omnis domus Israël, ipsi sunt quibus dixerunt habitantes Jerusalem: Recedite a Domino: nobis data est terra haec in possessionem. Propterea dic: Haec dicit Dominus Deus: Quia longe feci eos in gentibus, et quia dispersi eos in terris, ero eis quasi sanctuarium parvum in terris, ad quas venient. Propterea dic: Haec dicit Dominus Deus: Congregabo vos de populis, et adunabo vos de terris in quibus dispersi estis, et dabo vobis terram Israël. Et venient illuc, et auferent omnes abominationes eius et omnes abominationes eius inde. Et dabo eis cor unum, et spiritum novum ponam in medio vestrum; et auferam cor lapideum de carne eorum et dabo eis cor carneum, ut ambulent in praeceptis meis et iudicia mea custodiant et faciant ea et erunt mihi in populum, et ego ero eorum in Deum. Ezechiel 11:14-20

Et educam vos de populis, et congregabo vos de terris in quibus dispersi estis, manu potenti, et brachio extento, et furore effuso. Accipiam vos in odore suavitatis vestrae, cum eduxero vos de populis, et congregavero vos de terris in quibus dispersi estis: et sanctificabor in vobis coram gentibus. Et scietis quia ego sum Dominus, cum induxero vos in terram Israel, in terram pro qua levavi manum meam ut darem eam patribus vestris. Ezechiel 20:34,41-42

Haec dicit Dominus Deus: Cum congregavero domum Israel de populis inter quos dispersi sunt, et sanctificatus fuero in eis in conspectu gentium, tunc habitabunt in terra sua quam dedi servo meo Jacob. Et habitabunt in ea securi, et aedificabunt domos, et plantabunt vineas, et habitabunt confidenter, cum fecero iudicia super omnes qui adversantur eis per circuitum eorum: et scient quia ego Dominus Deus eorum. Ezechiel 28:25-26

Quia haec dicit Dominus Deus: Ecce ego, ego ipse, scrutabor oves meas et visitabo eas. Sicut visitat pastor gregem suum in die qua fuerit in medio ovium suarum quae dispersae sunt, sic visitabo oves meas et liberabo eas de omnibus locis ubi dispersae sunt in die nubis et caliginis. Et educam eas de populis et congregabo eas de terris et adducam eas in terram suam et pascam eas in montibus Israel iuxta flumina et in omnibus locis habitabilibus terrae. In pascuis bonis pascam eas, et in montibus excelsis Israel erunt caulae earum: ibi requiescent in caula bona, et in pascuis pinguibus pascentur in montibus Israel. Ego pascam greges meos et requiescere faciam eas, dicit Dominus Deus. Quod periit quaeram, et quod eiectum est reducam, et quod fractum est alligabo, et quod infirmum erat confirmabo: et pingue et fortem destruam, et in iudicio pascam eas. Ezechiel 34:11-16

Propterea dic domui Israel: Haec dicit Dominus Deus: Non propter vos ego faciam hoc, domus Israel, sed propter nomen sanctum meum, quod vos polluistis in gentibus, ad quas intrastis. Et sanctificabo nomen meum magnum, quod pollutum est in gentibus, quod vos polluistis in medio earum: et scient gentes quia ego Dominus, dicit Dominus Deus, cum sanctificatus fuero in vobis coram oculis earum. Tollam enim vos de medio gentium, et congregabo vos de universis terris, et inducam vos in terram vestram. Et aspergam super vos aquam mundam, et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris et ab omnibus idolis vestris mundabo vos. Dabo vobis cor novum, et spiritum novum ponam in medio vestri: et auferam cor lapideum de carne vestra, et dabo vobis cor carneum. Et ponam spiritum meum in medio vestri, et faciam ut in praeceptis meis ambuletis, et iudicia mea custodiatis et faciatis ea. Et habitabitis in terra quam dedi patribus vestris, et eritis mihi in populum, et ego ero vester Deus. Ezechiel 36:22-28

Et dic ad eos: Haec dicit Dominus Deus: Ecce ego assumam filios Israel de medio gentium, ad quas abierunt, et congregabo eos undique, et adducam eos in terram suam. Et faciam eos in gentem unam in terra in montibus Israel, et rex unus erit omnibus eis rex: et non erunt ultra duae gentes, neque dividentur amplius in duo regna. Nec polluent se ultra idolis suis, neque abominationibus suis, neque

in omnibus delictis suis: sed salvabo eos de omnibus habitationibus suis in quibus peccaverunt, et mundabo eos: et erunt mihi in populum, et ego ero eorum Deus. Et erit servus meus David rex super eos, et erit omnibus pastor unus: et in iudiciis meis ambulabunt, et praecepta mea custodient, et facient ea. Et habitabunt in terra quam dedi servo meo Jacob, in qua habitaverunt patres vestri. et habitabunt in ea ipsi et filii eorum, et filii filiorum eorum in aeternum: et servus meus David princeps eorum in aeternum. Et faciam illis foedus pacis; pactum sempiternum erit illis: et collocabo eos, et multiplicabo eos, et ponam sanctuarium meum in medio eorum in perpetuum. Et erit tabernaculum meum cum eis: et ero eis Deus, et ipsi erunt mihi populus. Et scient gentes quia ego Dominus sanctificator Israel, cum fuerit sanctuarium meum in medio eorum in perpetuum. Ezechiel 37:21-28

Propterea haec dicit Dominus Deus: Nunc reducam captivitatem Jacob, et miserebor universae domus Israel, et zelabo nomen sanctum meum, postquam portaverint ignominiam suam et omnes delicta sua in quibus praevaricati sunt in me, cum habitaverint in terra sua tuta, et non erit qui eos terreat. Cum reduxero eos de populis, et congregavero eos de terris inimicorum suorum, et sanctificatus fuero in eis in conspectu gentium multarum: tunc scient quia ego Dominus Deus eorum, qui duxi eos in captivitatem in nationes, et congregavero eos in terram suam, et non dereliquar eos amplius ibi. Nec abscondam faciem meam ab eis amplius, quia effudi spiritum meum super domum Israel, dicit Dominus Deus. Ezechiel 39:25-29

Et erit numerus filiorum Israel sicut arena maris, quae non metiri potest neque numerari; et erit in loco ubi dictum est eis: Non populus meus vos, ibi dicetur eis: Filii Dei viventis. Tunc congregabuntur filii Iudae et filii Israel pariter, et ponent sibi caput unum, et ascendent de terra: magnus enim erit dies Jezrahel. Hosea 1:10-11

Devoratus est Israel; nunc erunt in gentibus quasi vas inutile. Nam ascenderunt ad Assyriam, onager solitarius; Ephraim conduxit amatores. Quamquam in nationibus conduxerunt, nunc congregabo eos, et dolebunt paulisper propter onere regis principum. Hosea 8:8-10

Congregatione congregabo, Iacob, totum te; in unum colligam reliquias Israel; pariter ponam eos quasi gregem Bosrae, quasi gregem in medio pascuarum eorum: clamorem magnum ferent propter multitudinem hominum. Michaeas 2:12

In die illa, dicit Dominus, congregabo claudicantem, et eiectam, et quam afflixi, congregabo; et claudicantem ponam in reliquias, et eiectam in gentem robustam: et Dominus regnabit super eos in monte Sion, ab hoc tempore et in aeternum. Michaeas 4:6-7

Lauda, filia Sion; jubila, Israel; laetare et exsulta toto corde, filia Jerusalem. Abstulit Dominus iudicia tua, abiecit inimicos tuos: rex Israel Dominus in medio tui, non videbis malum amplius. In die illa dicetur Jerusalem: Noli timere, et Sion: Ne dissolvantur manus tuae. Dominus Deus tuus in medio tui fortis est; ipse salvabit, gaudebit super te in laetitia, requiescet in misericordia sua, exsultabit super te in laude. Congregabo lugentes a coetu sollemni, qui ex te sunt, quibus opprobrium eius onus erat. Ecce, in tempore illo, ego perdam omnes qui tribulant te: et salvabo claudicantem, et congregabo eam quae eiecta est: et dabo eis laudem et gloriam in omni terra ubi confusi sunt. In tempore illo adducam vos, et in tempore quo congregabo vos: ponam enim vos in nomen et in laudem omnibus populis terrae, cum convertero captivitatem vestram coram oculis vestris, dicit Dominus. Sophoniae 3:14-20

Et domum Iudae confortabo, et domum Ioseph salvabo, et reducam eos ad locum eorum, quia miserebor eorum: et erunt quasi non abiecissem eos: ego enim Dominus Deus eorum, et exaudiam

eos. Et erunt Ephraim quasi fortes, et laetabitur cor eorum quasi a vino; et filii eorum videbunt, et laetabuntur; cor eorum in Domino exsultabit. Sibilabo eis, et congregabo eos, quia redemi eos: et multiplicabuntur sicut creverunt. Et seminabo eos in populis, et in terris longinquis recordabuntur mei, et habitabunt cum filiis suis, et convertentur. Et de terra Aegypti reducam eos, et de Assyria congregabo eos, et in terram Galaad et Libani adducam eos, et locus non invenietur eis. Zacharias 10:6-10

# Novum Testamentum

Convenentibus igitur, interrogaverunt eum, dicentes: Domine, si hoc tempore restitues regnum Israel? Et dixit eis: Non est vestrum nosse tempora vel momenta, quae Pater posuit in sua potestate. Sed accipietis virtutem cum supervenerit Spiritus Sanctus super vos, et eritis mihi testes in Hierosolyma, et in omni Iudaea, et Samaria, et usque ad ultimum terrae. Act. Apost. 1:6-8

ut in dispensatione plenitudinis temporum, congregaret omnia in Christo in uno, quae in caelis et quae in terra sunt, in ipso: Ephesians 1:10

Obsecramus autem vos, fratres, per adventum Domini nostri Iesu Christi et congregationem nostram ad ipsum, ne cito moveamini a sensu, neque turbemini, neque spiritu, neque verbo, neque epistola tamquam a nobis, quasi appropinquet dies Christi. Nemo vos seducat ullo modo: non enim veniet dies ille, nisi prius venerit apostata, et revelatus sit homo peccati, filius perditionis, qui adversatur et extollitur supra omne quod dicitur Deus, aut quod colitur, ita ut in templo Dei sedeat tamquam Deus, ostendens se tamquam Deus. 2 Thessalonicenses 2:1-4

# Apocrypha

Tunc scripsit Thobi orationem gaudii, et dixit: Benedictus Deus qui vivit in aeternum, et benedictum regnum eius. Quia flagellat et miseretur, deducit ad inferos et reducit, nec est qui possit effugere manum eius. Confitemini ei coram gentibus, filii Israel, quia dispersit nos in eis. Ibi narrate magnitudinem eius, et exaltate eum coram omnibus viventibus, quia Dominus noster est, et ipse est Deus et Pater noster in aeternum. Et flagellabit nos propter iniquitates nostras, et iterum miserebitur, et congregabit nos ex omnibus gentibus, in quibus dispersit nos. Thobi 13:1-5

Congrega omnes tribus Iacob, et heredita eos sicut ab initio. Miserere, Domine, populo qui invocatum est nomen tuum, et Israel, quem vocasti primogenitum tuum. Ecclesiasticus 36:11-12

Jerusalem, circumspice ad orientem, et vide gaudium quod tibi venit a Deo. Ecce veniunt filii tui, quos dimisisti, congregati sunt ab oriente usque ad occidentem, in verbo sancti, gaudentes in gloria Dei. Baruch 4:36-37

Surge, Jerusalem, et sta in excelso, et circumspice ad orientem, et vide filios tuos congregatos ab occidente usque ad orientem, verbo sancti, gaudentes in memoria Dei. Baruch 5:5

Et oratio erat secundum hoc: "Domine, Domine Deus, Creator omnium, qui es terribilis et potens, et iustus et misericors, et solus Rex et clemens, solus dator omnium, solus iustus, omnipotens et sempiternus, qui liberas Israel ab omni tribulatione, et elegisti patres, et sanctificas eos: accipe sacrificium pro toto populo tuo Israel, et serva partem tuam, et sanctifica eam. Congrega eos qui

dispersi sunt a nobis, libera eos qui serviunt in gentibus, respice in eos qui despiciuntur et abominantur, et sciant gentes quia tu es Deus noster." 2 Maccabaeorum 1:24-27

Speramus etiam Deum, qui eripuit universum populum suum, et dedit omnibus hereditatem, et regnum, et sacerdotium, et sanctuarium, sicut promisit in lege, cito miserebitur nostri, et congregabit nos ex omni terra, quae sub caelo est, in locum sanctum: quia eripuit nos de tribulationibus magnis et mundavit locum illum. (2 Maccabaeorum 2:17-18)

# Iaser et Iubilaei

Et erat in quinto decimo anno habitationis Abram in terra Chanaan, ipse est septuagesimus annus vitae Abram, et apparuit Dominus Abram in anno illo, et dixit ad eum: Ego sum Dominus qui eduxi te de Ur Casdim ut darem tibi terram hanc in hereditatem. Nunc ergo ambula coram me et esto perfectus, et observa praecepta mea, quia tibi et semini tuo dabo terram hanc in hereditatem, a flumine Aegypti usque ad fluvium magnum Euphraten. Jasher 13:17-18
Et surrexit Esau et reversus est ad Iacob, et fecit omnia quae cogitaverat Nabayoth filius Ismael; et tulit Esau omnes divitias quas dimiserat Isaac, animas, pecora, et possessiones, et omnes opes; non dedit quicquam fratri suo Iacob; et cepit Iacob omnem terram Chanaan, a torrente Aegypti usque ad flumen Euphraten, et possedit eam in possessionem aeternam, filiis suis et semini suo post eum in perpetuum. Haec sunt verba quae scripsit Iacob in libro, dicens: Terra Chanaan, et omnes urbes Hetthaeorum, Hevaeorum, Iebusaeorum, Amorraeorum, Pherezarum, et Gergesaeorum, omnes septem gentes a flumine Aegypti usque ad flumen Euphraten. Jaser 47:24,27

Et post mortem Moysi, locutus est Dominus ad Iosue filium Nun, dicens: Surge et transi Jordanem in terram quam dedi filiis Israel, et hereditate divides filios Israel. Omnis locus quem calcaverit vestigium pedum vestrorum, vester erit, a deserto Libani usque ad fluvium magnum Euphraten, finis vester. Jasher 88:1-3

Et post haec convertentur ad me de medio gentium toto corde suo et tota anima sua et tota fortitudine sua, et congregabo eos de medio omnium gentium, et quaerent me, et inveniar ab eis, cum quaeserint me toto corde suo et tota anima sua. Iubilaei 1:14

Dixitque ad eum: “Ego sum Dominus qui eduxi te de Ur Chaldaeorum, ut darem tibi terram Chananaeorum ut possideas eam in aeternum; eroque Deus tibi et semini tuo post te.” In die illo pepigit Dominus foedus cum Abram, dicens: “Semini tuo dabo terram hanc a flumine Aegypti usque ad fluvium magnum, fluvium Euphraten, Ceniam, Cenezam, Cadmonam, Pherezam, et Rephaim, Phachorem, et Hevaeum, et Amorraeum, et Chananaeum, et Gergesam, et Iebusaeum.” Iubilaeos 14:7,18

Daboque tibi et semini tuo post te terram in qua peregrinatus es, terram Chanaan, ut possideas eam in aeternum, eroque Deus eorum. Iubilaei 15:10

# Libri Edenenses Obliti

Dixique patri meo Iacob: Per te delebit Dominus Chananaeum, et dabit terram eorum tibi et semini tuo post te. Testamentum Levi 3:10

Et post haec orietur vobis Dominus ipse (Iesus Christus), lux iustitiae, et revertemini in terram vestram. Et videbitis eum in Hierosolymis propter nomen eius. Et iterum propter iniquitatem operum vestrorum ad iracundiam provocabitis eum, et ab eo abiciemini usque ad tempus consummationis. Testamentum Zabulon 2:32-35

Et postquam imminuti fueritis et pauci facti fueritis, reversi estis et confitemini Dominum Deum vestrum, et reducet vos in terram vestram secundum magnam misericordiam suam. Et erit, postquam ingressi fuerint in terram patrum suorum, obliviscentur iterum Dominum et impii erunt. Et disperget eos Dominus super faciem universae terrae, donec veniat misericordia Domini (Iesu Christi), vir iustitiam faciens et misericordiam faciens omnibus qui longe sunt et prope. Testamentum Nephthali 1:30-32

## Evangelium - Solus Iesus Christus Salvat

Pariet autem filium, et vocabis nomen eius Iesum: ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum. (Matthew 1:21)

Sic enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam aeternam. Ioannes 3:16

Dicit ei Iesus: Ego sum via, veritas, et vita. Nemo venit ad Patrem nisi per me. (Ioannes 14:6)

Et in alio nullo est salus: non enim aliud nomen est sub caelo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri. Act. 4:12

Tradidi enim vobis in primis quod et accepi: quoniam Christus mortuus est pro peccatis nostris secundum Scripturas; et quod sepultus est, et quod resurrexit tertia die secundum Scripturas; 1 Corinthios 15:3-4

In quo habemus redemptionem per sanguinem eius, remissionem peccatorum secundum divitias gratiae eius. Ephesios 1:7

Quattuor sunt veritates quas plene intellegere debemus:

## 1. Deus te vehementer amat.

Vult te vitam aeternam in caelo secum habere.
Sic enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam aeternam. Ioannes 3:16

Vitam uberem et significantem cum Eo te habere vult.
Fur venit ut furetur et mactet et perdat. Ego veni ut vitam habeant et abundantius habeant. (Ioannes 10:10)

Hoc non obstante, multi homines vitam significantem non experiuntur nec certi sunt num vitam aeternam habeant quia...

# 2. Homo natura peccator est. Ideo a Deo separatus est.

Omnes peccaverunt.
Omnes enim peccaverunt et egent gloria Dei; Romani 3:23
Radix enim omnium malorum est cupiditas pecuniae... 1 Timotheo 6:10

Stipendium peccati est mors.
Stipendium enim peccati mors... Romani 6:23

Biblia duos mortis modos designat:
• Mors corporis
Et sicut statutum est hominibus semel mori, post hoc autem iudicium. (Hebraeos 9:27)
• Mors spiritualis vel aeterna separatio a Deo in inferno
Timidis autem et incredulis et abominatis et homicidis et fornicatoribus et veneficis et idolatris et omnibus mendacibus, pars erit in stagno ardenti igne et sulphure: quod est mors secunda. (Apocalypsis 21:8)

Si homo propter peccatum suum a Deo separatur, quae est huius problematis solutio? Saepe putamus solutiones esse: religionem, bona opera, et bonos mores. Sed una tantum solutio est a Deo.

# 3. Iesus Christus sola via ad caelum est.

Haec est declaratio Dei.
Dicit ei Iesus: Ego sum via, veritas, et vita. Nemo venit ad Patrem nisi per me. (Ioannes 14:6)

Poenam plenam pro peccatis nostris persolvit.
Quia et Christus semel pro peccatis mortuus est, iustus pro iniustis, ut nos offerret Deo, mortificatus quidem carne, vivificatus autem spiritu. (1 Petr 3:18)
In quo habemus redemptionem per sanguinem eius, remissionem peccatorum secundum divitias gratiae eius. Ephesios 1:7

Promissionem vitae aeternae habet.
Qui credit in Filium, habet vitam aeternam. Qui autem incredulus est Filio, non videbit vitam, sed ira Dei manet super eum. (Ioannes 3:36)
Stipendium enim peccati mors, gratia autem Dei vita aeterna per Iesum Christum Dominum nostrum. Romani 6:23

# 4. Nobis in Iesum Christum credere necesse est ut salvi simus.

Salus nostra gratiae Dei per fidem in Iesum Christum debetur.
Gratia enim estis salvi facti per fidem; et hoc non ex vobis: Dei enim donum est; non ex operibus, ne quis glorietur. Ephesios 2:8-9

Omnis enim quicumque invocaverit nomen Domini, salvus erit. (Romani 10:13)

Precatio Peccatoris
Hoc cum fide ora:
Domine Iesu, gratias tibi ago maximas quod me amas. Confiteor me peccatorem esse et veniam tuam peto. Gratias tibi ago quod sanguinem tuum effudisti ad omnia peccata mea exsolvenda. Gratias tibi ago pro morte tua in cruce, sepultura et resurrectione. Te Domino et Salvatore meo confido. Donum vitae aeternae accipio et vitam meam tibi trado. Adiuva me ut omnia mandata tua oboedam et placidus sim in conspectu tuo. Amen.

Si in Iesum Christum confidisti, haec tibi accidit:
• Nunc, vitam aeternam habes cum Deo.
Et haec est voluntas eius qui misit me, ut omnis qui videt Filium et credit in eum, habeat vitam aeternam; et ego resuscitabo eum in novissimo die. ( Ioannes 6:40)
• Omnia peccata tua persoluta et remissa sunt. (praeteritorum, praesentium, futurorum)
Hic autem, unam pro peccatis oblatam hostiam in sempiternum, consedit a dextera Dei; Hebraeos 10:12
• Nova creatura es in conspectu Dei. Initium novae vitae tuae est.
Si quis ergo in Christo est, nova creatura, vetera transierunt; ecce omnia nova facta sunt. (2 Corinthios 5:17)
• Filius Dei factus es.
Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine eius. Ioannes 1:12

Opera bona non sunt via ad salutem nostram, sed argumentum vel fructus salutis nostrae.
Nam eius sumus factura, creati in Christo Iesu ad opera bona, quae Deus praeordinavit ut in illis ambulemus. Ephesios 2:10
Deus te benedicat!

# Monumentum Mariae Bethaniae

Et cum esset Bethaniae in domo Simonis leprosi, et cum recumberet, venit mulier habens alabastrum unguenti nardi spicati pretiosi: et fracto alabastro effudit super caput eius. Erant autem quidam indignantes intra se, dicentes: Quare haec perditio unguenti facta est? Potuit enim venundari plus quam trecentis denariis, et dari pauperibus. Et murmurabant adversus eam. Dixit autem Iesus: Sinite illam, quid illam vexatis? Bonum opus operata est in me. Semper enim pauperes habetis vobiscum: et cum volueritis, potestis illis benefacere: me autem non semper habetis. Quod potuit, fecit: praevenit ut ungat corpus meum in sepulturam. Amen dico vobis: Ubicumque praedicatum fuerit hoc evangelium in toto orbe terrarum, et hoc quod fecit illa narrabitur in memoriam eius. Marcus 14:3-9